

и да рад на њему неће бити настављен.

Волео бих да споменем, илустрације ради, да у коментару о уставној регулативи комунистичке Чехословачке, тумачење 16 чланова о Уставном суду заузима приближно једну страницу од укупно 531 странице текста, док у последњем коментару из 2010. године, тумачење шест чланова о Уставном суду заузима приближно 220 страница од укупно 1.531 странице, а тумачење његове судске праксе провлачи се кроз остатак текста.

У исто време, владар познат у историји као цар Душан донео је у Србији закон који је носио његово име. Закон је са оправданим поносом у свом говору поменуо и председник Републике Србије, г. Томислав Николић. Он је споменуо чувени текст у члану 172. Душановог законика, којим се још у средњем веку наглашава начело владавине права (Све судије да суде по законик, право како пише у законик, а да не суде по страху од царства ми). Чешке земље су такав допринос формулацији темеља модерне државности дале тек 1619. године, приликом покушаја да донесу устав у облику документа под називом Конфедерација територијалних поседа Круне Бохемије, у коме је предвиђена одредба за институт који се може схватити као рудиментарна уставна жалба.

2. Наш историјски пут до оцене уставности Наше друго заједничко историјско искуство повезано је са нашим заједничким путем ка судској оцени уставности, који се одликује узајамним утицајем у необичним условима комунистичког друштвеног поретка, са њему својственом теоријом јединства власти и владавином једне политичке партије. Звучи и револуционарно и невероватно једноставно, баш као и суштина српске правописне реформе коју је осмислио Вук Караџић – пиши као што говориш, читај као што је написано. Његове речи са захвалношћу памти свако ко учи српски језик. У случају који се тичао заштите верских слобода, могло се обратити „браниоцима“. У складу са чланом 62.

Конфедерације, они су били обавезни да саслушају случај, те да се обрате владару или гувернерима владара појединачних земаља Круне Бохемије, како би у року од шест недеља био одређен правни лек. Уз мало маште, правила налик идеји поделе власти, идеји „мешовите владе“, основној улози скупштина земаља које су чиниле Круну Бохемије, зачецима начела „нема таксе без представника“, праву на отпор, одбијању тада прокламованог правила *princeps legibus solutes* (владар је изнад закона), верским слободама, појму општег добра, могу се наћи међу принципима који су регулисали радни механизам овог зачетка модерне државе, уз мало маште. Међутим, питање је у којој мери се такво виђење заиста уклапа у оно што су њени аутори намеравали те 1619. године. Како је важио само неколико месеци, документ није имао прилику да докаже у којој мери се заиста радило о нереаланом и узалудном покушају. Чињеница да су у Чехословачкој између 1948. и 1989. године постојале различите политичке